

[Ole Hovmand]

for et godt resultat, at man anvender fornuft og en sikker hånd; jeg skal undlade at sammenligne ministeren i hans rolle her med den nervøse patient.

Hvad angår spørgsmålet om trafikikkerheden, er det meget muligt, at det var lidt tåget, men det er svært at bedømme, og projektet skulle helst ses på en planche. Den forøgede risiko, der selvfølgelig er på en 3-sporet vej – det vil jeg gerne indrømme, og det sagde jeg også – modsvares af den længere motorvejskørsel, der skal ske over Farø, og differencen mellem disse to ting giver en fordel for Masnedøprojektet.

Når hr. Erenbjerg giver udtryk for, hvad man mener på Lolland-Falster, må jeg gøre ham opmærksom på, at kommunerne på Lolland tidligere gik ind for en Masnedølinje, men at der i kommunerne og i amtsrådet, på Lolland-Falster og i Storstrømsamtet som helhed, er et stort venstre- og socialdemokratisk flertal, og det ligger nu engang sådan, at hvis man ikke kan få den, man elsker, må man elske den, man kan få, og man har fået at vide, at man ikke kunne få andet end Farøbroen. Men lad os se, hvad de siger derude i kommunerne, når vi kommer til udvalgsarbejdet, og når vi kommer til kommunevalget, hvor de får mulighed for at få noget andet end det, de var nødt til at acceptere.

Ministeren for offentlige arbejder (Kjeld Olesen):

Til det sidste vil jeg sige, at vi jo har fået ganske klare udtryk fra lokalt hold for, hvad man mener om Farølinjen. Jeg kan til det, hr. Jørgen Frederiksen sagde, føje, at det, vi har set indtil nu, er forskellige protester, der er opstået, hvor nogle enkeltpersoner har været meget aktive f. eks. med at ringe kollegaer op i vores folketingsgruppe og på anden måde været aktive i medierne. Der er nogle, der kender den mekanisme, der består i, at man kan trykke på nogle knapper, udnytte nogle kontakter, skrive nogle artikler. Det er systemet, som det virker, og det accepterer jeg. Men jeg beder bare om, at man ikke ud af, at en præst på Lolland skriver, jeg ved ikke hvor mange artikler, at der indkaldes til et protestmøde, hvor der kommer 65 personer, og at der fra anden side kommer forskellige udtalelser, udleder, at så er befolkningen imod.

Jeg er glad for at høre under debatten i dag, at der, om jeg så må sige, er tilstrækkelige proportioner i indlæggene fra de forskellige partier. Hvis folketinget fulgte – lad os forestille os det teoretisk – hvad forskellige protestgrupper og andre har rejst over Farølinjen, skal jeg garantere for, at der kom protester, så kom der protester til SFs folketingsgruppe fra SF-medlemmer, og jeg ved ikke, hvor mange DKP har i området, men de par stykker, det kan dreje sig om, ville garanteret også rette protester til hr. Fuglsang og andre.

Spørgsmålet om hastigheden kan jeg ikke svare på her. Jeg har ikke spor imod at svare på alle spørgsmål, men nu forstår jeg, at det drejer sig om den dimensionerede hastighed på disse vejstrækninger, og da det er et teknisk spørgsmål, vil jeg som sagt meget gerne vende tilbage til det. Jeg vil bare gøre hr. Langsted opmærksom på, at i henhold til forretningsordenen for folketinget forholder det sig sådan, at en førstebehandling af lovforslag drejer sig om det principielle og ikke så meget om tekniske enkeltheder. Derfor kan jeg ikke være klædt på til ethvert teknisk spørgsmål, der måtte blive stillet under en førstebehandling.

Så skal jeg bare sige tak til hr. Alfred Hansen for den tillid, der blev udtrykt til mig med hensyn til, at jeg kunne udarbejde et lovforslag, men jeg bliver nødt til at levere den tilbage igen og sige: nej tak! Det kan ikke nytte noget, at dette folketing i 1971 vedtager en projektlov, i 1976 vedtager en anlægslov, i 1977 afviser et forslag noget lignende det, vi diskuterer i dag, og at man så skal hen og bryde det hele op. Det vil ganske simpelt betyde et tab af troværdighed for dette folketing. Det rigtige princip må være, at vi diskuterer alle sider af et forslag igennem, men på et eller andet tidspunkt må vi i dette folketing være mandfolk nok – undskyld til de kvindelige medlemmer! – til at skære igennem og træffe en afgørelse, vel vidende, at ikke 100 pct. af argumenterne går ind for dette her, at det er en afvejning. Men vi sidder her jo netop for at træffe afgørelser og tage ansvaret, også over for protester, der måtte komme. Det er derfor, jeg har sagt: nu har folketinget talt, og man har lokalt indrettet sig herefter i planlægningen, derfor bliver vi nødt til at sige, at det holder vi fast ved. Men ikke blindt – jeg har selv foranlediget, at de to ingeniører kom i kontakt med vejdi-